

עלי להחישב בווינגטון ולהקדיש עיקר זמני לעבודה זו :
לרכז סביבי חבר צעירים ולמצוא מסילות קודם כל לחוגים הפרו-
גרסיביים והרדיקלים שבמסלול - החל סוולס (סג' הנשיא) והחוג
החקלאי הפרוגרסיבי.

- (6) אולם כשהלך סמני ב-ן ופתחתי הרדיו שלי שמעתי סוף
פסוק סדהים : התקפת יסן על הונוילולו וצי אמריקני בנמל-
פירל. זוכר אני נמל זה. מסנו הסקתי לפני כשנה בקליפור.
הוספתי להקשיב במשך שעות - הידיעות היו פועות, אך לא היה
לי ספק שהיתה החקפה מפחיעה על הצי והיו אבדות קשות.
ואמריקא היא במלחמה -
ונחערבבו לפי שעה חכניותי.
סחר חכריו אמריקא מצדה מלחמה על יסן. סחחיל
שלב חסור.
יסן, כנראה, בוטחת בכוחה. היא החכוננה וחוששני
שבשבועות הקרובים יהיו לאמריקא אבדות קשות.

8 דצמבר

בשחים עשרה וחצי נאם רוזוולט בקונגרס ודרש
הכרזת מלחמה. הסנט פה אחד והביה החחתון בכל הדעות מלבר
אחד - חכריו מלחמה על יסן.
האבדות בהונוילולו היו מרובות מאשר הודיעו אחסול.

• / •

כנראה שלכל הפחות חמש אניות מלחמה ניוזקו ... איך קרה

דבר זה ?

בצהרים נחאסף ועד החירום לדון על הצעוהי למסיבת
הלא-ציונים. החכניה אושרה ותוסל על ווייו למנוח ועדה א'
שלשה לבוא בדברים עם ועדה של שלושה של הלא-ציונים. דנו
גם על הצעה אצ"ל - כאן לא נחקבלה דעתי, והחלט להפגש עם
"הועד למען צבא יהודי".

(17) בערב היחה לי שיחה ארוכה עם לוונטל. הסברתי
לו מדוע אני רואה מרכז הפעולה הפוליטית באמריקא, ומתי
חשיבות רכוז היחדות סביב הכניה פוליטית אחת, ושחנאי לכך
תנועה ציונית חזקה ומאוחדת - ועחונות הולמת. בדבריו
החגלה כבעל שאיפה טובה, לא תקיף ביותר בדעחו, יודע את
הענינים לא פחות אולי כפי שהוא אחר - אך לא במידה מספיקה,
לא עצמאי בסובן האינטלקטואלי. ולא שמחתי ביותר שהסכים לי
בכל, מלבד בענין אחד: הקמת הסדרות אחידה (לכך הוא מסכים),
לא על יסוד חברות בארגונים הקיימים (כפי שהוא רוצה), אלא
על יסוד חברות בהסת' העולמית, כלומר על יסוד השקל. הטענה -
שאם הציוני ידע שדי שקל - לא ישלם מס ההסת' הארצית, שהוא
גב' פי כמה.

דרשתי מאמץ לעקור הפירודים שבין ליפסקי, גולדסן,
סילוור ועוד. הוא סבור שבידו לעשות דבר זה. סיפר על יחס
גב' רוזוולט. בנה שחזר מהארץ סיפר לה שמפעלנו נחסד ומעורר

(22)

- 22 -

התפעלות - אבל המשכו לא יחנך כי כל הערבים יתקוממו אם העליה
תמשך, וזוהי דעה "החוגים הגבוהים" פה.

סיפור זה אינו אלא מאשר את הערכתי על המצב פה:

האמריקנים הרשמיים מקבלים דעתם מהפקידות. משרד חוץ
ומשרד המושבות הללו מנהלים תעמולה מכוונת המתקבלה על
דעת אמריקנים. ויש קודם כל לערער אמון זה לפקידות.
לוונטל ביקש ממני להמשיך השיחה אחי בפילדלפיה,
והסכים שאוכל לבוא לפילדלפיה מבלי להיזקק לאספה פונומית.

9 דצמבר

יום ג'

כתבתי לסלומון גולדמן. בשעה זו לא יחנך שיעמוד

סרוק. יש לרכז חבר אנשי הסגולה שלנו.

בעשר וחצי בא אצלי אדוורד נורמן. הוא מלא

סרירות: על הדימוקרסיות, על הגויים, על הסלר ויפן -

ורואת שורות. רוצה בצבא יהודי. מוכן להתנדב ל"מסמר

החוף" פה - כי יוכל להתקבל בקצוץ, אבל היה בוחר בצבא יהודי.

זועם על אנשי הועד היהודי האמריקני. הוא אמנם חבר שם,

אבל אינו מאמין שהם מוכנים לעבודה משותפת אתנו. סאלני

אם להמשיך פעולתו בעיראק. זה עולה 100 לא"י לחודש

100 לא"י לחודש הוצאות. יעצתיו להמשיך, אם כי אין בסחון

בהצלחה, מפני "שלח לחמך".

• / • .